

Tužitelj u tom pogledu tvrdi da je Komisija pogrešno utvrdila da se silosi smatraju sastavnim dijelom proizvodnih kapaciteta i da bi ih tužitelj kao takve morao odstraniti na temelju plana cjelovitog restrukturiranja.

2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi načela zakonitosti i lojalne suradnje, zaštite legitimnih očekivanja kao i načela *patere legem quam ipse fecisti*.

Tužitelj u vezi s tim tvrdi da do pobijane financijske korekcije i spora u vezi s pobijanom odlukom ne bi došlo da je Komisija prije 8. kolovoza 2008. (kada je tužitelj odobrio izmjenu plana restrukturiranja koji se odnosio na zadržavanje silosa) odgovorila na pisani upit tužitelja o zadržavanju pojedinih objekata, da je izmijenila i dopunila Uredbu (EZ) br. 968/2006⁽¹⁾, da je po primitku obavijesti o izmjeni plana restrukturiranja obavijestila tužitelja o navodnoj nepravilnosti u vezi s zadržavanjem silosa ili da je sve države članice pisano obavijestila o svojem tumačenju nejasnih odredaba mjerodavnog zakonodavstva.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 968/2006 od 27. lipnja 2006. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 320/2006 o utvrđivanju privremenog plana za restrukturiranje industrije šećera u Zajednici (SL L 176, str. 32.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 20., str. 31.)

Rješenje Općeg suda od 5. ožujka 2015. – *Génération futures* protiv Komisije

(Predmet T-458/12)⁽¹⁾

(2015/C 146/56)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik sedmog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 389, 15. 12. 2012.
